Petteri Hannila, Fantasy, History, Neutral, Finnish, Peitsa Veteli

Ahvenmaan Häät

Perimyksen ja rakkauden etsintää viikinkiajan Suomen rannikolla.

Kun ensimmäiset pohjanmiehet kolme sukupolvea sitten lähtivät kulkemaan pitkin idän suuria jokia, olivat he vain karkotettuja seikkailijoita ja onnenonkijoita, joista ei koskaan sen koommin kuultu.

Pian tämän jälkeen alkoi kuitenkin pohjolaan virrata miehiä, jotka kertoivat tarinoita urotöistään. Heidän mukanaan tuli myös hopeaa, ja se yhdessä miesten kanssa jotka sitä käsittelivät alkoi muuttaa pohjolaa.

Hårik oli tällainen mies. Hän purjehti hurjassa nuoruudessaan itään pelkkänä hylkiönä ja takaisin tultuaan lohkaisi miekalla ja hopealla itselleen Ahvenmaan. Entinen hylkeenpyytäjien ja kauppamiesten maa on hänen käsissään muuttunut turkiskaupan ja verotuksen merimahdiksi, jonka vaikutuspiiriin saattoi helposti joutua, jos pyrki itämailta Birkaan tai Uppsalaan. Myös pohjoisesta, Turjan ja Kainujen mailta tulevat kauppiaat päätyivät usein kulkiessaan Ahvenmaalle.

Hårikin merimatkat ja seikkailut ovat kuitenkin kaukana takanapäin. Hänellä oli kolme poikaa, mutta he ovat kaikki kohdanneet miekan kaukomailla, ja niinpä Hårikin ainoa perillinen on uppiniskainen Aino. Hän on perinyt edesmenneeltä hämäläiseltä äidiltään voimakkaan ja hankalan luonteenlaadun ja niinpä kuusitoistakesäisenäkään ei Hårik ole saanut tytärtään miehelään.

Edellinen talvi oli Hårikille vaikea, yskätauti piti häntä vuoteenomana, ja kevään tullen jalkeille päässyt mies on edelleen kovin heikko. Silloin hän otti tyttärensä puhutteluun ja sai aikaiseksi päätöksen: sinä kesänä olisi tytön mentävä miehelään tai muuten saisi lähteä veneellä yksinään kohti äitinsä synnyinseutuja.

Koko kevään kauppamiehet ja kulkijat ovat levittäneet sanaa siitä, että Aino valitsisi miehen itselleen ennen kuin tulijuhlan suuren kokon hiilet lakkaavat savuamasta. Niinpä tulijuhlan aattona käy Ahvenmaan suurella markkinapaikalla kuhina. Miehet läheltä ja kaukaa ovat saapuneet esittelemään itseään ja taitojaan. Aikaa on vain yksi päivä.

Grains

- Sydän ja sisu vievät joskus läpi harmaan kiven
- Pohjolan kesä on oikukas kumppani
- Naisen käsi punoo kohtalon kudelmaa

Viima

Ennen tulijuhlan alkua saapui pohjoisesta Viima, mukanaan kymmenen laivaa. Yhdeksän niistä oli täynnänsä tummanpuhuvia ja hiljaisia sotureita, jotka eivät vaihtaneet sanaa kenenkään kanssa. Yhdessä olivat Viiman palvelijat, tuomitut miehet ja naiset jotka koko ajan seurasivat häntä valmiina täyttämään miehen pienimmänkin toiveen.

Viima on vanha Turjan noita, kaukaa pohjolasta. Mukanaan kantamissa luissa hänellä on loputtomasti apuhenkiä, ja sanotaan että hän on luonnottomasti viivästyttänyt siirtymistään tuonelaan.

Viima haluaa itselleen Ahvenmaan ja jos hän saa pitää päänsä, siitä tulee tietäjän hallitsema valtakunta, shamaanin musta sormi joka kurottaa kauas näiltä kivisiltä rannoilta. Ainosta hän tekisi palvelijansa, tai jotain vielä pahempaa.

	Traits
3	**Lapinnoituus** Viima on mahtava noita.
2	**Kaiken näkevä** Viima näkee sellaista, mitä tavallinen kuolevainen ei voi edes ymmärtää.
2	**Orja-armeija** Viiman mukana on aina kourallinen tummanpuhuvia miehiä (ja naisia), jotka tottelevat hänen käskyjään. Hänellä on myös sata soturia valmiina tarttumaan aseeseen hänen pyynnöstään.
1	**Apuhenget** Viimalla on apunaan lukemattomien kuolleiden henget.

	Burdens
1	**Kammottava** Viime on kammottava olemukseltaan ja maineeltaan. Hän herättää muissa vain pelkoa.
1	**Henkien velka** Viima on orjuuttanut niin paljon henkiä, että on vain ajan kysymys kun ne vievät hänen sielunsa.

From:
https://talesofentropy.com/scenarios/ - **Scenarios**

Permanent link:
https://talesofentropy.com/scenarios/doku.php?id=ahvenmaan_haat

Last update: **2017/02/10 16:50**